

MALI OGLASI: 20 lir beseda, - **NAROCNINA:** mesečna 480, vnaprej: četrtletna 1300, polletna 2500, celoletna 4900 lir. - **FLRJ:** Izvod 10, mesečno 210 din. Poštni tekoči račun Založništvo tržaškega tiska Trst 11-5374 - za **FLRJ:** Agencija demokratičnega inozemskega tiska, Državno založbo Slovenije, Ljubljana, Stritarjeva 3-1, tel. 21-282, tekoči račun pri Komunalni banki v Ljubljani 60 - KB - 1. 2-375 - izdaja Založništvo tržaškega tiska D. 202, Trst.

«Borba» odgovarja «Pravdi» na drugi članek o govoru Tita

Danes sta samo dve poti: vrnitev v stalinizem ali pa zagotovitev demokratičnih odnosov in enakopravnosti med socialističnimi državami - Zdi se, da tega „Pravda“ ne vidi

— temveč vsi, ki jim je pr
rcu stvar socializma, mora
jo vprašati: Kam vodi to pro

[illegible]

(Naj »krupe Pravo« karko piše o nerazdružljivem češko-slovaško-sovjetskem prijatelstvu, kajti tudi »Szabad Nep« je za časa Rakosija in Gerojeja dokazoval isto za Madžarsko!). Pojasnitev za taldejstvo je zelo enostavno. Razlog je v tem, da so o noli med Jugoslavijo in Sovjetsko zvezo dejansko enopravni in da stvarno

vmesavanja v notranje zadeve. Takšni odnosi, ki temeljijo na enakopravnosti, omogočajo naši javnosti, da realistično gleda na vlogo Svetovne zveze in da loči, kaj je negativnega od pozitivnega.»

pravni odnosov, ni možno, da se realistično gleda ocenjuje druga stran. Tam, kjer tuja kontrola povzroča nerazpoloženje do tuje strani, tam celo najnaprednejši državljani pogostoma ni sposobni ločiti negativno od pozitivnega. Tam neizogibno prihaja do tega, da se vidi samo, kar je negativnega in

se z negativnim meče v str
tudi kar je pozitivnega.»
«Takšno prijateljstvo,
ima podporo širokih ljudsk
množic, obstaja samo ta
kjer so odnosi med država
stvarno enakopravni. A ve
ka sila uživa v drugih dr
vah toliko ugleda in sim

Z načelno deklarativne stvari je sovjetsko vodstvo stvarno že dalo kritiko do sedanjih odnosov med ZSSR in zahodno-evropskimi državami. Prav tako je pozitivno odgovorilo na vprašanje, kakšni morali ti odnosi biti. Sovjetska zveza je v beogradu

deklaraciji in v mnogih pravnih in političnih izjavih, v katerih so vsebovane različne vrste deklaracij, ki so namenjene različnim namenom. Vendar pa je načelno podpora načelu enakopravnosti in nevmesavanja. »

«Moglo bi se torej sklepati, da je ZSSR v načelu že odločila smer, v kateri bo razvijala odnose z drugimi državami. Resnici na ljubo pa ne moremo reči, da to ni treba takoj reči, da ta smer ni s teoretične in praktične

strani dosledno izdelana. Če držalo se je na tem področju še mnogo starih pojmov. Šlo se je za tem, da se ni pravi nekakšen kompromis med demokratičnimi načeli medsebojnih odnosih in starih teorijami o »socialističnem taboru« kar se bo končno

cev neizogibno moralo pozati nezdružljivo. Stare koncepcije »socialističnega tabora« so nujno povezane s koncepcijami po hegemoniji ali one »vodilne države«.

nekaj takega je naravno
soluto nezdružljivo z in-
o enakopravnih odnosih in
socialističnimi državami in
sodelovanju.»

«Toda ne glede na vse
slabosti, predstavljajo dekl-
racije ZSSR o odnosih s
socialističnimi državami

«Bistvo problema je torej prvi vrsti v odnosu med sedami in dejanji, med delci rasami in praktično kon-

«V konkretni politiki
vjetejske zveze do držav vzh-
ne Evrope so se dogodile
sedaj pomembne spremem-
Njihovega pomena ni po-
njevati. Vendarle pa niso
ko velike, da bi spremem-

bistvo odnosa. Tragični godki na Madžarskem so peljali stvar do kritične ke. Vsem je jasno, da t dalje ne more več iti. Ne se mora spremeniti.

Toda kaj in kako?

Tu ni mnogo izbir. Toda

riante so številne, ali v os
vi sta vendarle samo dve m
vrnitev na stalinizem ali
zagotovitev demokratičnih
nosov in enakopravnosti r
socialističnim državam;
stara politika birokrati
kontrola nad množicami,

pa pot socialistične demokracije, ki temelji na razvijanju množice v sistem države, na razvijanju benega upravljanja; stalinistična politika homonije, ali pot ustvarjanja stih odnosov enakopravnosti so se že razvili med gosloviti in ZSSR in ki

«To je danes osnovno vprašanje. Na žalost »Pravda« še tako, kakor da tega vidi.»

KAKO SO UGRABILI NAGYJA? JADRANSKI KOLEDAR 1957

Zakaj ni izšlo glasilo madžarske socialistične delavske stranke «Nep Szabadsag»

Iz sobotne in nedeljske «Politike» povzemamo dva članka, ki jih je D.J. Julius napisal za svoj list o trenutnem položaju v Budimpešti in na Madžarskem v zvezi s polemiko med «Pravda» in «Borbo» in po sovjetski ugrobovi Nagyja in njegovih tovarišev.

V Budimpešti vlada veliko nestrinjanje zaradi «Primer Nagyja» in njegovih tovarišev. A hitrostjo, ki se z njo navedeno biro najraje ne bi, ki ljudem neposredno znanje, gre od ust do ust vest o ugrabitvi Nagyja.

Prebivalstvo je obveščeno o tem, da je bil med madžarsko in jugoslovansko vlado dosežen sporazum, na osnovi katerega bi se morali Nagy, njegovi prijatelji, družine, žene in otroci vrniti na svoje domove, hkrati pa je bilo v tem sporazumu dogovorjeno, da madžarska vlada jamči za njihovo varnost, in da ne bodo postali žrtve kakršnih koli represalij z njihove oči. Med prebivalstvom vlada prepričanje, da ta rešitev ni samo v interesu Madžarske, ampak da mora predstavljati tudi zelo važen preokret v težnjah, da se stvari na Madžarskem normalizirajo. Imre Nagy je še nadalje zelo popularen med madžarskim prebivalstvom. Tako smo med delavci zasledili splošno prepričanje, da bi bilo izrednega pomena za bodočnost Madžarske, če bi se ustvarili pogoji za sodelovanje med komunisti okrog Nagyja in onimi okrog Kadarja, in ki smatrajo, da je sedaj naloga v tem, da se omogoči razgovori in sodelovanje med tema dvema skupinama.

Prav zaradi tega je ugrabitev Nagyja in njegovih sodelavcev učinkovala kot bomba. Kake je prišlo do ugrabitve? Po pripovedovanju očitnečev se je zadeva odvijala takole:

V petek ob 18.30 je pred jugoslovansko poslatništvo na Trgu Hérojeva in Ul. Madžarske mladine (nekdo stalnovali ulice) dospel avtomobil, ki ga je poslal madžarska vlada in ki bi moral odpeljati Nagyja in ostale na njihove domove. Tedaj se je začelo zelo dolgo polajanje, ker sta se pojavila dva sovjetska avtomobila z orgami, ki so skušali prevzeti avtomobil in ga nekam odpeljati. Jugoslovanski predstavniki niso prišli, da gre za izvršitev sporazuma med Madžarsko in Jugoslavijo in da predstavniki tretje sile, ki ni stranka v tem sporazumu, nimajo tu kaj iskati. Toda ko je avtomobil odpeljal, skupno z dvema jugoslovanskima diplomatom, ki bi morala sodelovati pri izvršitvi sporazuma, ne vendarle skočil v avtomobil nek sovjetski oficir, nato pa so avtomobili sovjetskih varnostnih organov obkolili avtomobil in ga odpeljali pred sovjetsko komandanturo. Tu sta jugoslovanska diplomata ponovno protestirala zaradi kršitve sporazuma od strani tretje sile, toda sovjetski polkovnik je dejal, da on ne ve nič o sporazumu, da se ga le-ta ne tiče in da je dobil nalogo, da prezevne avtomobil s temi ljudmi. Jugoslovanska diplomata so odstranili, dva sovjetska oklepa avtomobila pa sta spremljala avtomobil v smeri smrti.

Od tedaj se ne ve nič o vsodi celotne skupine. «Nep Szabadsag», glasilo madžarskih sindikatov, je objavilo poročilo o jugoslovanske vlade in majhen članek, v katerem poročajo, da so sodelavci lista vsi

noč zamašili stopiti v telefonski stik s hišami, kjer bi po sporazumu morali biti Nagy in tovariši. Doma ni bilo nobenega. Nihče se ni odzval. Tam pa, kjer so vzdignili slušalko, kot na primer mat Julije Rajkove, so jim odgovorili, da niso prišli domov.

V krogih madžarske vlade smo dobivali danes ves čas stereotipni odgovor: «Nič nam ni znanega o tem primeru niti ne vemo trenutno, prebivališče ljudi iz Nagyjev skupine...»

Povsem je razumljivo, kako je morala ta vest delovati v vzdušju, ki je že itak polna nemira, nezaupanja in skrajne napetosti. Danes smo bili na primer priča nekakega zelo redkega prizora. Pred nekaj dnevi so se po budimpeštanskih ulicah pojavili žirografirani listi, v katerih se je pozivalo prebivalstvo, da 23. novembra, kot spomin na začetek dogodkov pred enim mesecem, izjavi solidarnost s cilji tedanjih demonstracij in borbe in da se poklonijo padlim v tej borbi s tem, da med 14. in 15. uro ostanejo doma. In kaj se je zgodilo? Med 14. in 15. uro 23. novembra je bila Budimpešta kot izumrla. Na ulicah ni bilo žive duše; manifestacija solidarnosti je popolnoma uspešna.

V takem vzdušju se je pojavil «Primer Nagyja». Ugrabljenje teh znanih ljudi predstavlja dogodek, ki utegne imeti daljnosežne neugodne posledice na stabilizaciji madžarskih razmer in ki utegne povzročiti nove, povsem nepotrebne vznemirjenja, kar je danes na Madžarskem zelo nevarno.

Zanimivo je pogledati kaj se dogaja v krogih madžarskega tiska. Preteklo soboto sta v klubu madžarskih novinarjev krožila iz roke v roko dva krtačna odtisa članka, ki se ni nikoli pojavil v časopisu, zaradi katerega pa se na budimpeštanskih ulicah ni pojavil organ madžarske socialistične delavske stranke «Nep Szabadsag». Omenjeni članek nosi naslov «To, o čemer se ne strinjamo in pod naslovom »Pripombe k nekemu članku moskovske »Pravde«.

V tem članku se zavzema stališče do onega članka moskovske »Pravde«, v katerem se napada govor tovariša Titi v Putin. Kakor je znano, je »Nep Szabadsag« objavil hkrati članek »Pravde« in »Borbe«, naslednji dan pa izvešče iz komentarja »Politike«, sam pa ni do sedaj komentarialni dogodkov. Toda, kot smo izvedeli, če nekaj dni pred reagiranjem jugoslovanskih listov na pisanje »Pravde«, so sodelavci »Nep Szabadsag« (in to ljudje, ki ne spadajo v Nagyjeve, ampak v Kadarjevo skupino), zahtevali, da »Nep Szabadsag« odgovori na »Pravdini« članek.

Dnevi so minevali, sodelavci so vztrajali na objavi članke, ki je vsestransko udeležuje v prosvetnem življenju, v kraju kjer živi, uči in ustvarja.

Preden sem prišel k njemu, sem se ustavil v domači gostilni, kjer sem pokramljal z domačinom. Naš pogovor se je najprej vrtel o vremenu, zelenjavi, ureditve trga in podobnem, dokler nismo prešli na pogovor o učitelju Vladu Hmeljaku, ki že vsa leta po priključitvi uči zgodovino in risanje na domači nižji gimnaziji. «To so njegova delala, je pristavil, ko mi je pokazal slike, ki so visle na stenah. Vstal sem, da bi si jih ogledal od blizu. Prah in slabo pripravljena podlaga sta vzela tonom barv živahnost. Ko je opazil mojo zanižnost, je kaj hitro pristavil: «Nikar se pri njih ne ustavljajte, saj boste imeli priložnost videti marsikaj dobrega. To so že stara dela, ki jih je delal v rani mladosti. Ker je po teh besedah opazil, da se mi mudi k slikarju, mi je rekel, da ga ni doma, ker se je že zjutraj odpeljal z vsjo opremo. Tako mi ni ostalo drugega kot čakati, naročiti še kozarec vipavca in nadaljevati pogovor...» Kljub temu, da ima Vlad najraje slikarstvo in mu posveča skoraj ves prosti čas, ga vsi poznajo kot zelo agilnega člana delavsko-prosvetnega društva »Svoboda« kjer se udeležuje kot violonist v orkestru in kot igralec, režiser in scenarist v znan dramski družini. Lani mu je uspelo »Pravda« in »Borbo« spraviti na oder o »Pravdi« in »Borbi«, ki je bila obilno uspeha po vsej Primorski.

V tem je močno zapostavljeno motorno kolo: «To je on, ki je opozoril sobesednika. Na hitro sem prišel in se poslovljal ter jo ubral za Hmeljakom. Ko sem nadežlno stopil v njegovo »studijo«, je vprav obelodiplen poldnega lova na moti-

nje odgovora »Pravda«, pisali so drugo, tretjo, četrto »emilejšo« varianto članka, a ni se odstopali od osnovne teze. Vsak dan so od najvišjih voditeljev stranke dobivali nove pripombe na članek, hkrati pa tudi obljubo, da bo objavljen. V četrtek jim je Kadar dokončno obljubil, da bo članek izšel, oni pa so ga napovedali v listu s kratko vestjo. Ko bi moral članek iziti, pa je nenadno prišla sporočila, da se objava članka dokončno prepoveduje.

Vsi sodelavci lista in mnogi stavi so ogorčeni zapustili tiskarno in list ni izšel. Stavka se v znak protesta, ker se »emirajo zastopati Pravdina stališča«, ker se ne more odprto braniti teza o potrebi borbe proti stalinizmu, oziroma javno zavreči tezo, da se baje Jugoslavija vmešava v notranje zadeve vzhodnoevropskih dežel.

Zdno vprašanje je, če se bodo v nedeljo pojavili drugi časopisi v Budimpešti. Kakor smo zvedeli, je vlada sinoči prepovedala izdajanje glasila madžarske vojske

»Magyar Honved«, ki je svoj čas stal na protistalinističnih pozicijah in to zaradi tega, ker baje list ene brani politike stranke in vlade.

Ko bi jo tudi vprašanje izhajanja »Nep Akarata«, glasila sindikatov. Tudi tam se govori o stavi, o kateri bi morali dokončno odločiti preteklo soboto. V tem primeru bi bila stavka novinarjev popolna.

V petek so odtiskali vsega le 15.000 izvodov tega lista, ki so ga v soboto zjutraj razgrabili. Tiskanje ostalega dela, naklade so ustavili v znak protesta, ker so zamašili dostotni pristane vlade za objavo jugoslovanske protestne note v primeru Nagyja. Kljub temu pa smo videli, da prebivalstvo ve za vsebino te note, ker te dni na Madžarskem zelo poslušajo madžarske odaje radijske postaje Novi Sad.

Prebivalstvo Budimpešte in celo Madžarske ne verjame v verzije vlade, da so Nagy in tovariši odšli prostovoljno v Romunijo.

Delavci zahtevajo, da se njihovi delegaciji omogoči, da pride v stik z Nagyjem, in da v osebnem stiku z njim ugotovi kaj je na stvari. S pritiskom vzemirjenjem čakajo sedaj delavci na to, ali bi vlada pristala na njihovo povsem upravičeno zahtevo, in da se tako ugotovi resnica, ker uradnemu poročilu o tej zadevi dejansko nihče ne veruje.

Delavski sveti so sklenili nadaljevati z delom. To ne pomeni, da so vsi delavci na delu niti ne pomeni, da vsi tisti, ki so prišli v tovarne, delajo in proizvajajo. Govorili smo in dolgo razpravljali s člani delavskega sveta v Csepelu, kjer je bilo na delu okrog 60 odst. delavcev, to je okrog 20.000. Oni amatrato, da morajo dokazati realizem in sposobnost v organizaciji dela, da je delavski razred z njimi, ker bosta tako njegova moč in vpliv rastle, stavka pa bi po njihovem mnenju vodila vodo na mlin stalinistov, ker bi se v takem primeru pojavil argument, da se more samo »š krepko roko napraviti reda.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi zanj pomenila začasnno prekinitve delavnosti. Po osvoboditvi pa se je ponovno in s še večjo vnemo prijel priljubljenega slikanja. Največ je slikal z akademskim slikarjem R. Nemcem, s katerim je priredil prvo slikarsko razstavo v Sempetru, januarja 1951. Ista dela pa sta kasneje razstavljala tudi v Solkanu. Največji uspeh pa je bil z retrospektivno razstavo, ki jo je imel pozimi 1955, leta v Novi Gorici. Sedaj se pripravljata na osebno razstavo ki jo bo priredil v Sempetru pri Gorici. Razstavil bo »toli 30 slik in plastik, ki so nastale od zadnje razstave do danes.

Ve. Ko sem se predstavil in mu povedal namen obiska, mi je začel razkazovati olja, linoreze in kipe.

Po tem, kar sem videl, sem lahko mirne vesti zaključil, da je dobila Primorska krajina s svojim velikim bogastvom prirodnih lepot, v Hmeljaku zvestega in doslednega upodabljalca.

Medtem ko mi je razkazoval svoja dela, mi je začel govoriti o tem, kar ga je v njegovem življenju najbolj zanimalo... Ze v mladih letih je Vlad pokazal izredno voljo do risanja. Ko si je izbral življenjsko pot, se je odločil za učiteljsko, ker mu je pot na akademijo bila zaprta zaradi nezadostnih sredstev. S tem se pa Vlad ni zadovoljil. Vsak prosti trenutek je izkoristil za risanje. Veliko znanja je pridobil tudi z obiskovanjem razstav, s pogovori z ostalimi umetniki ter s strokovno literaturo. Čas in nenehno poglobljeno v skrinosti slikarske umetnosti je napravilo iz njega nekaj več kot amaterja.

Prvič je razstavljal na skupni razstavi goriških slikarjev 1939. leta, pozneje pa so bila njegova dela razstavljena tudi v Vidmu. Poleg slikarstva ga je začelo mikati tudi kiparstvo. Vojna je tudi

